

Из понеже прѣдз иошь бѣ, и радо
Бѣ са сбрало нейно сичко стадо,
Та търгна за домз сзсз свой-то време,
Зачто немаше вече та време
Да слѣшя тѣй негово свирѣнѣ
И нѣгоко вз флаѣта игрѣнѣ.

„Той и самз незнай“ каза на крѣтко :
„Какво свирѣнѣ просипва слѣдко !
„Ни са сиромаша онз сз тѣй понѣси,
„Ни сз нѣгово знанѣ са вззнѣси ;
„Нити тражи у тѣй каквѣ слѣвѣ,
„Ни отз нѣкого каквѣ похвѣлѣ !
„Тока сладко укеселѣнѣ
„Може менз да бѣде утѣшенѣ.
„Свирка-та мѣ сичко-то порѣша,
„А менз тѣши жалнѣ-тѣ ми дѣшѣ.
„Око-то ми отз сег' ще го дѣри
„Да го слѣшамъ зачто красно свѣри,
„Той ще ми отзываетъ всакый чѣсь
„На плачз-тз и жалный-тз ми глѣсз.“

Кат' зарань-та излѣзна Форнѣзи
И искарѣ, и овцы, и кѣзы ;
Притвори са, като че са клѣни,
И овцы-ты понадалечъ рѣни.
Она за тѣй весма са нажѣли,
И усърдце твѣрдѣ са расжѣли :